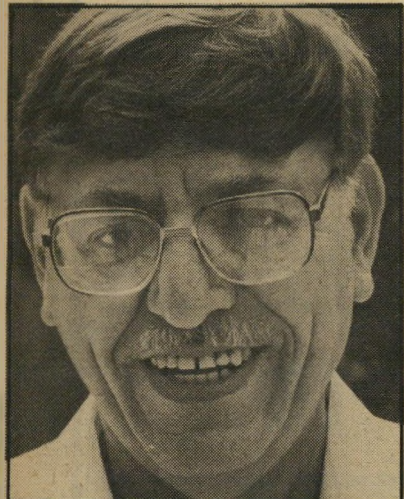

תמרורים

מצפת לקיימכרידג

נחוג ♦ יוסהולדתו ה־60 של **אבנר חי שאקי**, ח"כ המפד"ל הניצי מאוד. שאקי, יליד צפת, אב לשני בנים ולשלוש בנות, הוא מישפטן בהשכלתו (חניך אוניברסיטות ירושלים וקיימברידג') שגם ניהל, בעבר, בתיספר עממיים בעכו ובאליקים שבשומרון,

ח"כ שאקי סן'שר אצל נולדה

ניסיון שעור לו להיות סגן שרהחניוך בממשלת גולדה מאיר, בראשית שנות ה־70.

המישפטן והפילוסופית

נחוג ♦ יוסהולדתו ה־57 של **מיכאל סרגייביץ גורבאצ'וב**, שליט ברית־המועצות זה שלוש שנים. גורבאצ'וב, יליד כפר בדרום רוסיה, הוא בנו של נהג קומביין, שביקש תחילה ללמוד פיסיקה באוניברסיטת מוסקווא, אך פנה, בסופו של דבר, למישפטים ולחקלאות. במוסקווא גם פגש גורבאצ'וב את ראיסה מקסימובנה טיטורנקו, סטודנטית לפילוסופיה וביי תו של מהגרסדרכות סיבירי, אותה נשא לאישה בגיל 23 והיא אם בתם היחידה, אירינה, כיום בת 28, אם לשניים, רופאה במיקצועה, ונשואה לרופא.

מיליונר בן קומוניסט

הושבע ♦ לנשיאם השלישי של חצי מיליון הקפריסאים היווניים, **ג'ורג' ואסיליו**, 56, מיליונר שמא' לני, אב לשלושה ובעל חברת חקר־שוקים, שלה סניפים ב־12 ארצות. ואסיליו גדל בהונגריה, שאליה היגרו, לפני 43 שנים, הוריו הקומוניסטים, אב מנתח־עיניים ואם רופאת־שיניים. הוא התחיל ללמוד רפואה בשווייץ, אך הסב, לבסוף, לכלכלה, שאותה למד באנגליה. אחת מתוצאות־הלוואי של נרודי ואסיליו: שליטתו בשבע לשונות (יוונית, הונגרית, אנגלית, צרפתית, רוסית, איטלקית וגרמנית).

החוטם והקור

נחוג ♦ בלונדון, יוסהולדתה ה־300 של לוד'ס, חברת־הביטוח הגדולה, הידועה במיוחד בביטוח־הספנות שלה, הגובה מדי יום פרמיות־ביטוח בסך 53 מיליון דולר, המרוויחה מאות מיליוני דולר לשנה והמעסיקה 5000 עובדים. ראשיתה של לוד'ס (באנגלית: של ליד) בבית־הקפה הלונדוני של אחד ארווארד ליד, שבו נהגו להיפגש, בסוף המאה ה־17, בעלי אוניות, סוחרים ואנ־שיכספים, שהתארגנו לספק ביטוחים ימיים, המהווים עד היום את רוב עסקיה של לוד'ס, אף שהיא אינה מניהת את ידיה גם מביטוחים יוצאי־דופן כביטוח חוטמיהם של מריחייץ מיקצועיים או קולותיהם של זמרי־אופרה.

ידעה, כשבנו אותו, מה צריך. אני מנסה לעשות אותו יותר פונקציונלי, מבלי שזה יעלה למדינה בכסף. אילו היית רואה איך אנחנו מכינים ארוחה תגיגית! איך שני המיטבחים ממוקמים למטה, במיקלטים, וצריך להעלות ולהוריד כל מנה!

עוד לא חשבתי על הדימוי שהייתי רוצה ליצור לעצמי. אולי הייתי מעדיפה להיזכר כמי שניסתה לעשות את התפקיד בצורה הטובה ביותר. הייתי רוצה להכניס טעם.

אני לא יכולה להסביר זאת היטב. טעם זה רבר מאוד אינדיווידואלי, והמון דברים כאן חסרי טעם. אולי באחד הימים יסתכלו לאחור, ויאמרו: "היתה אשה בעלת טעם..."

עכשיו, כשאנחנו מדברות — מחר ההצבעה — הכל בטוח. לבעלי מובטח רוביקולות. אבל אנחנו ספורטיביים. הקרנציה השניה, כפי שהיא מצטיירת בעיני עכשיו, היא לא דבר כבד על כתפיו.

הדבר המשותף לי ולבעלי הוא הגישה: לעשות מה שמעניין אותנו, וכן — כן, לא — לא.

במשך חיי עם בעלי עברתי 17 פעמים דירה. אני כבר רגילה, לוקחת זאת באורח ספורטיבי. הדבר היחיד שהרתיע אותי בכהונת־הנשיא היה: "אוף, עוד שינוי!" הייתי כבר שבעת־שינויים.

כעת, במשך חמש שנים לא צפוי לי כל שינוי.

אחרייכן? בעלי היה פעם ראש אמ"ן, ובאחד הימים הפסיק להיות ראש אמ"ן. אני כבר יודעת לעכל שינויים בתור ארים, בתפקידים.

האם אני מקפידה בתוארים כפי שהקפידו קודמי (מיחסים זאת לאו־פירה ויצחק נבון)? אני לא מקפידה. לא, לא, כפירוש — לא!

אולי כפומבי, כשאני פוגשת בידי דים, הם יותר רשמיים, אבל לא, לא, לא מעבר לזה.

אני לא רגילה במתן ראיונות. לא הייתי רוצה שמי שיקרא את הראיון יתרשם שאני מחפשת לעשות רושם. הייתי רוצה להצטייר כאשה המאמינה במה שהיא עושה. רק שלא יתרשמו שאני מתייחסת אל עצמי יותר מדי ברצינות. הסכנה הכי גדולה לאשה בתפקיד כמו אשת־הנשיא, היא שתת־ייחס אל עצמה ברצינות.

צילום: אבי ולדמן

ליד שטיחיקור בכניסה למישכון, גברת קארטר היא באמת אשה קרה

היא נפתחה כלפיי באופן מפתיע. היא אשה מאוד חמה, ונוצרו בין שתינו יחסים מעל ומעבר. זאת היתה הפתעה לטובה.

רגע מכיך? אני זוכרת שיצאנו כמיסגרת כיקור ממלכתי ממחנה הריכוז ברג'בלון. עלינו או למטוס עם ריכארד פוןוויצוקר ורעייתו. נוצר אז רגע מכיך ביותר. היה כבד גורא.

חוויה מיוחדת היתה לפגוש במר־גרס תאצ'ר: היא אשה כליכך עירנית, כליכך מקשיכה, כליכך יודעת להת־בטא, אשה חכמה, מיוחדת.

בעלה? התרשמתי שהוא איש שקט. הוא מתאים לה, מפני שהיא כליכך תוססת. כששוחחתי איתו ארוכות, הוא התלונן שהיא כל הזמן עוברת.

מה הייתי רוצה שיוכרו מתקופתי? אני חושבת שעורתי לנשות־הנשיאם שתבואנה אחרי.

בית־הנשיא לא היה מתוכנן אף־פעם. יש לו מיגבלות משלו. פשוט לא

אשת־הנשיא ליד כר עתיק שהושאל עליידי מוסיאון ישראל. היתה אשה בעלת טעם

"הייתי רוצה להדליק אנשים..."

אורה הרצוג רצתה מאוד לדבר על "ארץ־ישאל יפה". במשך כל הראיון הזכירה לי ש, צריך לדבר גם על זה! אני, מצידו, לא גיליתי התלהבות, אבל הנשיאות מחייבת: אני שמחה שיכולתי להמשיך בהתעניינות רבת־השנים שלי בחמש השנים האחרונות. במשך התקופה הזאת השקענו במיץ לטים ברחבי הארץ. אני מסיימת חמש שנים כאשת־הנשיא אחרי שיצרנו 22 גינות סביב למיקלטים ומקומות לנכים. זה נותן לי סימון. אני ממש עסוקה בזה.

מה פירוש עסוקה? אני יוצאת, למעמים, לראות את המקום, מקבלת תוכניות, יושבת עם אדריכלים, משיגה תרומה. כשאני מתלווה אל הנשיא ברחבי הארץ, כל ראש־עיר או ראש־מועצה אומר: יש לנו בשבילך פינת ארץ־ישאל־יפה — שלושה נוכבים, ארבעה נוכבים... הם, כל הזמן, עסוקים בזה. זה כבר נכנס למודעות.

לכבוד שנת ה־40 הסכמתי לעמוד בראש מיבצע־ניקיון. הכל'ס? 14 מישרדי־ממשלה תומכים בי. השדים ישבו מולי, איש־איש בתורו, ונשבעו לי שזהו הדבר החשוב ביותר בחייהם... ראש־הממשלה פתח את המיבצע בתחילת החודש.

ההיענות היתה מרגשת, מבחינתי. מה תפקידי במיבצע? מעולם לא הייתי אשה היכולה לשבת על הקץ של קישוט. אני מקבלת חימר בינלאומי על הנושא. אני יכולה להרצות לך על שיבעת המקורות של הליכולך: אתרי־בנייה, מיסחר, משאיות, ועוד ועוד.

אינני מבטיחה שיום אחרי יום־העצמאות תהיה לנו ארץ נקיה לחלוטין, אבל תהיה מודעות! חשוב שהעיתונות — גם אתם אזרחים — תעודד זאת. באמת הייתי רוצה להדליק אותך, את העורך שלך, את הקוראים!

בנקודה זאת הבטתי באורה הרצוג — אשה חמודה, המקפידה על לבושה, ניקיונה ונורתה האסתטית — והאמנת לה שהיתה רוצה להדליק את הסביבה, לשכנע בחשיבות הנושא הנתפס כשולי והמעורר הערות מבטלות.

שאלתי אותה אם זוהי גולת־ההכותרת של פעילותה כאשת־הנשיא. אני לא מחפשת גולת־הכותרת, לא, לא. פשוט הייתי רוצה שתהיה כאן הרגשה של חן. אנשים לא יודעים מה זה לנקות. בדרך־כלל חושבים, נו, נו... אבל אילו ידעת איזה אנשים התנדבו, איזה אנשים נרתמו לעזור... בסוף נדלקתי. היתה לי בריחה?

להכיר את ישראל. בעלי תמיד אומר: "הלוואי ויכולתי לקחת את כל עמי־ישראל איתי!"

אני לא נאיבית. ברור לי שמקסטים ומנקים ככל מקום לכבוד ביקור הני שיא, אבל גם מנצלים את ההזדמנות כדי לשפוך את הלב.

אני, מצידו, רואה צפון אדיר, הת־קרמות. אני מכירה את הפולריוס בישראל. בידי כמה אנשים במדינה נפלה הזכות להכיר אותה ממש?

בעלי איפשר לי לבחור, אם אני רוצה להתלוות אליו או לא. עכשיו אני מתלווה אליו לכל המסעות. הוא התרגל לכך.

בסולם העדיפות? אני מדרגת את הסיוורים ברחבי הארץ גבוה מאוד, בין

המלכה היחה לבבית

איך מתכווננים לביקור ממלכתי? ברררר־כלל נותנים לי תיק ממישה רד־החץ. אני לומדת על המדינה שבה אני צריכה לבקר, על האנשים שבהם אני צריכה לפגוש, כן — את הנשים...

האם אני זוכרת פשלה מצידו, כפי שסיפרה לאה רבין על פגישתה עם רולין קרטרי, לא, לא, אני יודעת איך ליצור כימיה.

גברת קרטרי, אגב, היא באמת אשה קרה. אני זוכרת לחיוב את מלכת־דנמרק.